10/04/2023

Πατήρ Χριστόδουλος Παπαϊωάννου: “Νιώθω ζωντανή την παρουσία του Κυπριανού”

/ Επικαιρότητα

Μηνύματα συγχώρεσης και πίστης έδωσε ο πατέρας Χριστόδουλος Παπαϊωάννου κατά την συνέντευξη στην εκπομπή «Εκείνη και Εκείνοι» στο PIK, αναφέροντας μεταξύ άλλων ότι *«όλα είναι πιθανά και όλα μπορούμε να τα περάσουμε εν Χριστώ».*

Μιλώντας για πρώτη φορά σε κυπριακό ΜΜΕ, **ο πατέρας του Κυπριανού**, ο οποίος βρήκε τραγικό θάνατο στο **δυστύχημα των Τεμπών,** επεσήμανε ότι *«όλοι άνθρωπο είμαστε και κάνουμε λάθη. Όπως και αυτοί οι ταλαίπωροι που διαχειρίστηκαν το δυστύχημα στα Τέμπη έκαναν κάποια λάθη. Δεν μπορούμε να είμαστε αλάνθαστοι. Γι’ αυτό δεν μπορούμε να είμαστε αυστηροί με αυτούς τους ανθρώπους. Το σκέφτηκα καλά. Είδα ότι πολλοί είχαν σοβαρές παραλείψεις κι αστοχίες αλλά δεν θα τους δικάσουμε εμείς. Εμείς θα προσπαθήσουμε να αξιοποιήσουμε πνευματικά αυτό που ο Θεός σαν καλός πατέρας επέτρεψε να γίνει, όχι γιατί το ήθελε – αυτό δεν καταλαβαίνουμε και φωνάζουμε γιατί Θεέ μου. Ο Θεός δεν κάνει τίποτα για το κακό, ο Θεός μας έκανε για τη ζωή και μας καλεί στην αιώνια ζωή. Αλλά για να μας δείξει ότι τα κακά, τα οποία θεωρούμε το τέλος*

του κόσμου, δεν είναι το τέλος του κόσμου. Τον φόβο του θανάτου που έχουμε όλοι, τον μεγαλοποιεί ο διάβολος και τα πονηρά πνεύματα. Και μέσα στο μυαλό μας έχει εντυπωθεί ότι ο θάνατος είναι το τέλος. Και όμως μετά από τρεις ημέρες ο Χριστός αναστήθηκε».

Σε ερώτηση εάν υπήρξε στιγμή που να διερωτήθηκε *«γιατί Θεέ μου σε μένα»*, απάντησε ότι «*εγώ είμαι ιερέας, έχω σπουδάσει την Θεολογία και γνωρίζω ότι αυτό το ερώτημα δεν υφίσταται, επειδή ο Θεός δεν είναι αυτός που έκανε κάτι κακό σε μένα. Δεν θα ρωτήσω εγώ τον Θεό, γιατί σε μένα. Ο Θεός συγκαταβαίνει στις αδυναμίες μας. Όπως ένας πατέρας βλέπει το παιδί του και του λέει κάνε κάτι αλλά δεν μπορεί να το φέρει σε πέρας, του λέει κάτι δεύτερο, κάτι τρίτο για να ασκήσει το παιδί. Το πρώτο θέλημα του Θεού είναι να μην έχουμε καμιά φθορά και καμιά δυστυχία. Αλλά αυτό είναι αδύνατο γιατί είμαστε αδύναμοι, μπλέκουμε με τον διάβολο και την αμαρτία και αυτό μας φέρνει σε μια απόσταση και δίνει στον διάβολο εξουσία να κτυπά και να κάνει τα φθονερά του σχέδια. Και έρχεται ο Θεός σαν καλός πατέρας να με ενισχύσει για να περάσω αυτή την φθορά. Ανθρώπινα λάθη προκαλούν την δυστυχία μαζί με τα πονηρά πνεύματα και τρέχει ο Θεός να μας γλιτώσει. Γι' αυτό το «γιατί Θεέ μου» δεν μου βγαίνει να το πω, το έχω καλλιεργήσει χρόνια αυτό το πράγμα».*

Εξήγησε ότι *«εάν ο Θεός επιτρέψει να γίνει ένα κακό από την κακία του κόσμου, αυτό θα είναι για λίγο και θα μας οδηγήσει σε ένα μεγαλύτερο καλό. Όπως και τώρα με τον Κυπριανό μου, ήταν μεγάλο σοκ για μένα, ένα παιδί που το μεγαλώσαμε ώρα της ώρας, μέρα τη μέρα, τους παρακολουθούμε, τους αγαπούμε και με την προσευχή μας προσπαθούμε να έχουν μια υγιή ανατροφή. Και αυτό το παιδί (ο Κυπριανός) είχε τον δικό του φύλακα άγγελο, κάποια στιγμή το επέτρεψε ο Θεός. Όλοι θα φύγουμε από τη ζωή. Δεν είναι αυτοσκοπός αυτή η ζωή, είναι ένα γεφύρι, ένα πέρασμα».*

Επεσήμανε ότι λόγω της απομάκρυνσης από την Εκκλησία και τα Μυστήρια, «η ψυχή μένει απληροφόρητη. Έτσι όταν έρθει το πρόβλημα, μας βρίσκει απροετοίμαστους. Γιατί εάν δεν έχουμε πνευματική γνώση, και μετά δεν έχουμε τη μυστηριακή σχέση με τον Χριστό, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το μυστήριο του θανάτου. Αυτό που συνέβη μου έχει προκαλέσει ανθρώπινο πόνο αλλά μου έχει δώσει και εφόδια για να μπορώ να μην συντριβώ από αυτό το πράγμα. Αυτό είναι κλειδί της ζωής, να έχεις Χριστό. Για να περάσει το πένθος πρέπει να το δεις κατάματα. Τι έμεινε; Αυτό που έμεινε πρέπει να το δεις. Για να μην έχεις κενά στην ψυχή σου. Είναι ένα γεγονός ο θάνατος. Από μικρά παιδιά μαθαίνουμε να ζούμε και με τη ζωή και τον θάνατο».

Όπως αποκάλυψε ο **Πάτερ Χριστόδουλος,** μια κοπέλα από το **Αυγόρου** παρουσιάστηκε στην κηδεία και του είπε ότι έβλεπε όλο το βράδυ τον Κυπριανό να τη συμβουλεύει. Μάλιστα, περιέγραψε το λείψανο του με λεπτομέρειες, τις οποίες μόνο η οικογένεια γνώριζε.

Συνέχισε αναφέροντας ότι *«έχω έξι παιδιά. Όταν γεννιόντουσαν ο εφιάλτης μου ήταν να τα δω να φεύγουν πριν από μένα. Και έλεγα Θεέ μου να κλείσω εγώ τα μάτια μου και μετά εσύ ξέρεις. Έλεγα, να μην πιώ αυτό το ποτήρι. Μην το επιτρέψεις γιατί δεν ξέρω τις αντιδράσεις μου. Και εγώ άνθρωπος είμαι, φοβόμουν τον εαυτό μου. Αλλά καλλιεργούσα μέσα μου ότι δεν είναι δικό μου το παιδί, αυτή είναι η αλήθεια. Ο μεγάλος Πατέρας μας όλων είναι ο Θεός. Υπάρχουν στιγμές που λυγίζω και κλαίω και έτσι πρέπει να κάνει ο άνθρωπος. Όταν το βάλω στο μυαλό μου και το σκεφτώ ανθρώπινα, κόβονται τα πόδια μου».*

«Νιώθω πολύ την παρουσία του Κυπριανού, στη λειτουργία, όταν προσεύχομαι. Είναι ζωντανή η παρουσία. Είναι όπως κάνεις μια γιορτή ενός Αγίου και νιώθεις μια χαρά μες την ψυχή σου», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Πηγή: **www.sigmalive.com**